

РЕШЕНИЕ

№ 6317

гр. София, 18.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова

Луиза Христова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **4109** по описа за **2013** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно -процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК] с адрес [населено място], ж.к „М. 4”, [улица], представлявано от Д. Н. Н., срещу решение от 03.12.2012г. на Софийски районен съд, 97-ми състав, по н.а.х.д. № 14445/12г., с което е потвърдено наказателно постановление № 22-2204072/04.04.2012г., издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда” - С., с което за нарушение на чл. 415, ал.1 от Кодекса на труда на основание чл. 416, ал.5 от Кодекса за труда е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1500 лева.

С жалбата се иска наказателно постановление № 22-2204072 от 04.04.2012г., издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда” - С. да бъде отменено, тъй като неполучената заплата от Л. З. за месец декември 2010г. е в размер на 79 лв., а не 491,22 лв., както е отразено във фиша за заплати. Твърди, че работникът не е подписвал редовно фишовете за заплати, тъй като е теглил регулярно стоки от склада за повече от 3000 лв., които е продавал и получените суми са били за сметка на заплатите му. Счита, че конфликтът с Л. З. е създаден, след като не е подписвал фишовете за заплати, а е усвоявал парите от продадените стоки. Касаторът в съдебно заседание моли решението на СРС и наказателното постановление да бъдат отменени,

тъй като всичко е изплатено на служителя и работодателят няма задължения към него. Ответната страна, представлявана от юриконсулт Д. прави искане касационната жалба да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана, а решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Представителят на СГП счита, че касационната жалба е неоснователна и решението на Софийски районен съд следва да се потвърди като правилно и законосъобразно.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени доказателства и не са правени искания за събиране на такива.

Административен съд София - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл. 218, ал.2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 от АПК, от процесуално легитимирано лице и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

С наказателно постановление № 22-2204072/04.04.2012г., издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда” - С., на [фирма] за нарушение на чл. 415, ал.1 от Кодекса на труда на основание чл. 416, ал.5 от Кодекса за труда е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1500 лева за това, че дружеството в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т.1 от ДР на КТ не е изпълнило даденото на основание чл. 404, ал.1 от КТ задължително предписание, а именно „работодателят да изплати на Л. П. З. и Г. Д. Г. уговореното трудово възнаграждение за извършената работа през месец декември 2010г. в установените срокове, съгласно чл. 128, т.2 от Кодекса на труда. Това обстоятелство е установено при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на място на 31.01.2012г. в обект, стопанисван от жалбоподателя, като преди тази проверка на касатора било издадено задължително предписание на основание чл. 404, ал. 1 от КТ с протокол от извършена проверка на 01.09.2011г., 08.09.2011г., 12.09.2011г. и на 19.09.2011г. Въз основа на констатираното неизпълнение на даденото задължително предписание бил съставен акт за установяване на административно нарушение № 22-2204072/22.02.2012г. за нарушение на чл. 415, ал.1 от КТ. В срока по чл.34, ал. 3 от ЗАНН било издадено наказателно постановление № 22-2204072 от 04.04.2012г. Наказателното постановление е потвърдено с обжалваното съдебно решение.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. За да постанови обжалваното съдебно решение районният съд е извършил проверка на издадения акт за установяване на административно нарушение и наказателно постановление. Съдът е описал фактическата обстановка и въз основа на какви доказателства е изяснена същата. Обсъдени са показанията на разпитания свидетел. От събраните по делото доказателства е прието, че по делото безспорно е установено извършеното административно нарушение по чл. 415, ал.1 от КТ, а именно жалбоподателят не е изпълнил задължителното предписание, дадено му с след извършени проверки съответно на 01.09.2011г., 08.09.2011г., 12.09.2011г. и на 16.09.2011г., като срокът на предписаното изпълнение е изтекъл на 15.10.2011г. Правилно въззивният съд е установил, че нарушението е констатирано при преглед на изискани и представени от нарушителя документи в сградата на Д”Г.” съответно на 09.02.2012г., 16.02.2012г. и на 22.02.2012г., както и след повторна проверка извършена на място на 31.01.2012г.

Съставът на нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ се осъществява от обективна страна с неизпълнение на задължително предписание на контролния орган за спазване на трудовото законодателство. С. на нарушението е всяко лице, което е носител на задължението, възложено с предписанието. Неизпълнението на предписанието, установено при последваща проверка на място на 31.01.2012г. и тези по документи съответно на 09.02.2012г., 16.02.2012г. и 22.02.2012г. е правно-релевантния факт, пораждащ отговорността по чл. 415, ал. 1 от КТ. Като адресат на предписанието касаторът е и субект на нарушението, поради което отговорността му е реализирана правомерно.

Настоящият касационен състав намира, че обжалваното съдебно решение е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено. Същото не страда от касационните пороци, посочени в жалбата. Настоящата съдебна инстанция изцяло споделя изводите направени от въззивния съд, поради което не следва да ги преповтаря. Същите са последователни и непротиворечиви. Подкрепят се от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Правилни са изводите на въззивния съд по фактите по приложението на материалния закон, с оглед на което правилно е потвърдено обжалваното пред него наказателно постановление.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град, XIV - ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВА В СИЛА решение от 03.12.2012г. на СРС, наказателно отделение, 97 - ми състав постановено по н.а.х.д. № 14445 по описа на съда за 2012 година.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.